

Forhold. Jeg mener ikke i Almindelighed, at Indſtrækning af Værtshuſene ikke kan have Betydning paa Drikkeriets Omfang. Det var kun om København, jeg talte, og Andragendet drejer ſig jo ogsaa kun om Københavnske Gæſtigvere. Jeg talte ogsaa kun om Københavns Kommunalbeſtyrelſe og har ikke villet give mine Udtalelſer videre Omfang. Det kan være, at det ærede Medlem har Ret, naar man gaar uden for København, ud paa Landet, men det faſtholder jeg, at ſtulle vi indſtrænke Drikkeriet i Byerne, maa det ſke ad andre Veje end ved at indſtrænke Udsalgsſtederne; thi der tror jeg ikke, at det vil have nogen Betydning, at de, der ville drikke, ſtulle gaa noget længere, naar de ville have noget at drikke. Mulig vil det paa Landet have nogen Betydning, men dog kun for de ubemidlede, thi de bemidlede, der ville drikke for meget, ſtulle nok vide at faa ſaa meget hjem, at de have nok at drikke hver Dag.

Indenrigsministeren (Singerſlev):

Det første Andragende, der er Tale om at henviſe, er Andragendet fra 63 københavnske Gæſtigvere angaaende Ombygning af deres Gæſtigverborgereſtab. Det er en gammel og mig ganſte overordentlig nøje bekendt Sag, og hvis det ærede Udvalg havde konſereret med mig derom, ſom det jo undertiden gør, ſtulde jeg have oplyſt, hvor mange Gange denne Sag har foreligget Indenrigsministeren, og hvor lidet nyttigt det er, at Folketinget henviſer den til Indenrigsministeren. De Herrer maa vide, at der her ikke er Tale om et enſidigt Indgreb i Næringsfriheden, ſom det blev ſagt af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkrets (Hørdum). Det er jo Lovgivningsmagten, ſom har ſtillet Sagen ſaaledes, at hvor Kommunerne finde det henſigtsmæssigt, og der er Grund dertil, kan man begrænſe Antallet af Borgereſtaberne til Beværtningsdrift. Medens efter Loven af 1857 enhver kunde løſe Borgereſtab ſom Beværter, har Lovgivningsmagten givet Beſtemmelse om, at Begrænſning kan ſke gennem en Vedtægt, om man finder det henſigtsmæssigt, og det er i Overensſtemmelse med denne Lovbeſtemmelse, at Vedtægten for København af December 1882 er udfærdiget og ſtadsfættet. Vi maa alſaa gaa ud fra, at man ikke kan ſige, at det er et Indgreb i Næringsfriheden, naar man ſtøtter ſig paa en af Rigsdagen vedtagne og af Kongen ſtadsfættet Lov. Hvorvidt man har haft Ret i at give denne Lov, er en Skønſag. Nu er Forholdet det, at man i København har taget Beſtemmelse om ikke at udfærdige flere Borgereſtaber for Beværtning, men ſaa var

der en Del Mænd, der løſte Gæſtigverborgereſtab i den Formening, at de derpaa kunde drive Beværtning, og der er ganſte rigtig en Højſtetsdom af 1881, ſom udtaler ſig i den Retning, og ſom de til en vis Grad kunne ſtøtte ſig paa. Der ſiges i Andragendet, at de paagældende havde al Grund til at tro, at dette Gæſtigverborgereſtab var godt nok til at drive Beværtning paa, og det begrundes paa Udtalelſer, der ſtulle være ſaldne i Magiſtraten, det vil ſige i et af Magiſtratens Kontorer, fra dem, der have udfærdiget Bevillingerne til dem, og de begrundede det endvidere paa, at de have betalt mere for Gæſtigverborgereſtabet end for Borgereſtabet til Beværtning. Hvad der er blevet ſagt, er jo imidlertid aldeles ikke afgørende; hvad det kommer an paa, er, hvad der er Lov og Ret. Efter at det havde viſt ſig, at diſſe Gæſtigverborgereſtaber vare udfærdigede, ſaldt den velbekendte Højſtetsdom af Januar 1887, der, ſom de ſige i Andragendet, frembragte en fuldſtændig Forandring i Forholdet. Ved denne Dom blev det nemlig afgjort, at den, der er Gæſtigver, ſtal være Gæſtigver, med andre Ord, ſtal udøve Gæſtigveri, og derfor er ogsaa det Raad, jeg har givet de vedkommende de mange Gange, de have henvendt ſig til mig: Brug eders Borgereſtab og vær Gæſtigver! Det er den Vej, ſom Lovgivningen henviſer dem til at gaa. Det kan godt være, at de kunne have Vanſteligheder ved at opfylde det, men det er klart, at har man løſt Borgereſtab ſom Gæſtigver, og Højſtetet ſiger, at man ikke kan være Beværter paa det Borgereſtab, er Vejen, man ſtal gaa, at blive Gæſtigver. Imidlertid blev der udfærdiget en Tillægsvedtægt for København under 10de Februar 1890, og deri ſtaar der følgende: „I et Tidrum af 3 Maaender fra den Dag, da nærværende Tillæg ſtadsfættedes af Indenrigsministeriet, ſtal der undtagelſesviſ, naar det i § 1 Poſt 2 omhandlede Udvalg ſkonner, at ſæregne Omſtændigheder tale derfor, af Magiſtraten kunne meddeles Næringsadkomſt paa de i § 1 omhandlede Næringsveje til den, der ſamtidig opgiver en af ham i Liden fra 1ste Januar 1883 til 20de Januar 1887 erhvervet, paa Gæſtigveri lydende Næringsadkomſt“. Man vil heraf ſe, at Københavns Kommunalbeſtyrelſe ſætter Grænſen ved Højſtetsdommen af 1887 og ſiger, at de, ſom forinden denne Dom ſaldt, have løſt Gæſtigverborgereſtab, kunde ſaa det ombyttet med Beværterborgereſtab, naturligviſ ikke frit, ikke enhver kan ſaa det, men det overlades til det nedſatte Udvalg at ſtonne over, om Gæſtigverborgereſtabet ſtal ombyttes med Beværterborgereſtab. I Henhold til denne